

13. ÚMRTÍ

41.

Z Buchlovic

Kdo se v pátek roznemů-že kdo se v pátek roz-nemů-že, tomu žádný ne-pomů-že, tomu žádný ne-pomů-že.

[: Kdo se v pátek roznemůže, :]
[: tomu žádný nepomůže. :]

Na tej truhle slovo Boží,
by věděli, kdo tu leží.

Cos vidělo, všecko's chtělo,
na hříchy si nepomnělo,
do kostela's nechodilo.

Leda Pán Bůh všemohúcí,
co má všecko ve své moci.

Leží, leží, ležet bude,
až ten anděl trúbit bude.

Tělo, tělo, tělo hříšné,
bývalo jsi v světě pyšné.

Přátelé se k němu sejdú,
pohledna naň zas odejdú,
bolesti mu neodejmú.

Kdo to chodí po mém dvoře,
dělá se mi za šafáře?

Chodilo jsi v stříbře, zlatě,
a já duše trpím za tě.

Což je po tom, dy se sešli,
dyž mně zdraví nepřinesli.

Já jsem smrti Hospodina,
prosím tebe, odevři mňa.

Tys chodilo po muzikách,
a já musím v těžkých mukách.

Dyž člověka k hrobu vezú,
přátelé se zase sejdú,
o statek se pohádajú.

A já tobě neotevřú,
ješče sobě túžej zavřú.

Nedávej mně, duše, viny,
byla's se mnú v každé chvíli.¹⁾

Tys dostal moc a já málo,
třetímu se nedostalo.

Tvé závory nic neplatí,
již ty musíš se mnú jíti.

Byla-li sem já kdy s tebú,²⁾
nevládla sem sama sebú.

Dyž já umřu, co mně dáte?
Košulenu, bílé gatě.

A když bylo před kostelem,
hádala se duše s tělem:

Kúsek dřeva jedlového,
co by byla truhla z něho.

Tělo, tělo, cos dělalo,
o duši jsi nic nedbalo.

¹⁾ Trp to, duše, trp jen se mnú.
Šak činila's také se mnú.

²⁾ Činila-li sem já s tebú,
upiata sem byla tebú,
jak to dřevo tvrdú kúrú.

Včil sem s tebú rozlúčená,
Pánu Bohu poručena.

42. Z doplňků

Od Opavy. C. L(elek)

Chodi smrti po předdvoru
a pta se po hospodařu.

Pošlete mně pro přatery,
pokud moja duša v těle.

Zazvoň, žačku, na velky zvún,
už ja idu v nebesky dům.

Hospodařu, jsi-li doma,
porovnaj se s dlužnikama.

Přatele moji rozmili,
co ste se mnu dobři byli!

Tělo do hrobu kladuce,
ditky nad hrobem plačuce.

Pošlite mně pro dlužniky
pošlite mně pro hněvníky,

Včil ja se s vami rozlučim
a cely svět vam poručim.

Naš tatičku najmilejší,
něnarodiš se nam inši,

ať dlužníkům zaplatime
a hněvníkům odprosime.

Zazvoň, žačku, malym zvonkem,
už ja idu malym domkem.

přatele nas nepoznaju
kuska chleba nam nědaju.